

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΤΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ.
ΕΤΗΣΙΑ

Πρακτικαί.

Διά τὰ θεωρητικόν σφ. 12.
Διά τὰ εξωτερικόν - 15.

Συντάσσεται υπό Δ. Παναγιώτη και εκδίδεται δαπάνη αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἰδίου ἐνεργεῖται πᾶσα διοικητικὴ αὐτῶν ἀφορᾶσα. Τὴν κατὰ κράτος ἀγγλιῶν λεπτὰ 15 ὁ στίχος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγνώσκοντες εἶσι σπονδαῖσι.
(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἐὰν ἦε φιλομαθής, ἔση καὶ πολυμαθής. (ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

Ἀθήνησι, τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1855

Αἱ ΣΥΝΔΙΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Διδασκάλους καὶ τοὺς ἐπιστάτους τῶν Ταχυδρομίων ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἐν τῇ ἀγορᾷ παρὰ τοὺς Κ. Κ. Ἑλληνικ. Προξένους καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ἐπιτρόπους τοῦ ἰαδίου.

Ἐκδίδεται τετραμῖς τοῦ μηνός.

Ὁ Θρίαμβος.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 129.)

3 Παρεχωρεῖτο τῷ στρατηγῷ θρίαμβος, ἐὰν ὁ πόλεμος διεξήγετο, ἢ ἡ μάχη ἐνηργεῖτο ὑπὸ τὰ ἱερὰ καὶ ἐν τῇ διοικήσει καὶ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ ἐπισητοῦντος θρίαμβον στρατηγῷ (Liv. XXXI. 48, XXXIV. 10, Val. Max. ii. 8, §. 2). Διὰ τοῦτο ὁ θρίαμβος τοῦ Φουρίου (Liv. XXXI. 49) ἐθεωρήθη ὡς ἀνήκει καὶ ἀτελής. Ἐὰν λοιπὸν, κατὰ τὰ τετραμῖς, ἐνίκα ὁ ὑπαρχος στρατηγῷ τινος ἀπόντος ἐκ τοῦ στρατοῦ, ἢ τοῦ θρίαμβου τιμὴ δὲν ἀνήκειν εἰς ἐκεῖνον, ἀλλ' εἰς τούτον, ἅτε τὴν στρατηγίαν ἔχοντος καὶ τὰ ἱερὰ τλέσαντος.

4 Ἐὰν ἐφρονεῖοντο ἐν μιᾷ μόνον μάχῃ τοῦλάχιστον 3000 ἐκ τῶν ἐχθρῶν (Val. Max. ii. 8. 1) καὶ ἡ νίκη ἦν ὀριστικὴ καὶ ἐπωφελής, οὐχὶ δὲ ἀποζημιωτικὴ προηγηθέντων δυστυχημάτων (Oros. V. 4) καὶ αἱ ζημίαι τοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ ἦσαν μικραὶ κατὰ παράθεσιν πρὸς τὰς τῶν πολεμίων (Liv. xxxiii. 22). Κατὰ νόμον τινὰ τῶν δημάρχων Λ. Μαρίου καὶ Μ. Κάτωνος, ἐτιμωρεῖτο πᾶς στρατηγὸς ψευδεῖς πληροφορίας εἰς τὴν σύγκλητον ἐπιστέλλων ἢ δὲ διατεταγμένον ἅμα ἐπιστρέφοντες οἱ στρατηγοὶ εἰς τὴν πόλιν νὰ βεβαιώσῃ δι' ὄρκου τὰ περιεχόμενα τῶν παρ' αὐτῶν ἐπισταλέντων γραμμάτων ἐνώπιον τοῦ Ζητήτου (Val. Max. ἀνωτ.). Δῆλον δὲ, ὅτι αἱ ἐξετάσεις αὗται δὲν ἐνηργεῖοντο κατὰ τοὺς μικροὺς πολέμους, εἰς οὓς ἐνησχολεῖτο ἡ Ῥώμη ἐπὶ τινὰς ἑκατονταετηρίδας, καὶ ὅτε ἐτι ἐνεπλήχθη αὕτη εἰς μεγάλους ἀγῶνας, εὐρίσκομεν ὅτι πολλάκις, ἐνεκα γενικοῦ συμφέροντος λόγων, παρεχωροῦντο θρίαμβοι ἀνευ ἐξετάσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ μάχῃ φονευθέντων πολεμίων (ἴδ. π.χ. Liv. viii. 26, M. 38).

5 Ἐὰν ὁ πόλεμος ἦν νόμιμος, δηλ. πρὸς ἐχθροὺς τῆς πόλεως (justis hostilibusque bellis. Cic. pro Deiot. 5) καὶ οὐχὶ ἐμφύλιος. Ὅθεν ὁ Κάτουλος δὲν ἐθρίαμβευσεν νικήσας τὸν Λέπιδον, οὔτε ὁ Ἀντώνιος κατατροπώσας τὸν Κατιλίαν, οὔτε ὁ Κίννας καὶ ὁ Μάριος ὑποτάξαντες τὴν τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτῶν Συλαίαν μερίδα, οὔτε ὁ Καίσαρ μετὰ τὴν ἐν Φαρσάλιοις νίκην. Θρίαμβεῦσαι δὲ ὑπερὸν διότι ἐνίκησε τοὺς υἱοὺς τοῦ Πομπηίου ἐπέσυρε καθ' ἑκαστοῦ κοινὴν δυσἀρέσκειαν (Val. Max. ii. 8. 7, Δίων Κάσ. Μ Γ. 42, Πλουτ. Καισ).

6 Ἐὰν διὰ τῆς ἡττίας τῶν ἐχθρῶν ἐξετείνετο τὸ κράτος τῆς πόλεως· δὲν ἐλογίζετο δὲ ἐπέκτασις τοῦ κράτους ἀν ἀνελάμβανεν αὕτη ὅτι πρότερον εἶχε τυχὸν ἀποβάλλει. Ὅθεν ὁ Φούλβιος, κυριεύσας τὴν ἦν εἶχεν πρότερον ἀποβάλλει Καπύην συνταχθεῖσαν τῷ Ἀννίβῃ, δὲν ἐθρίαμβευσεν. (Val. Max. ἀνωτ. παράβλ. καὶ Liv. xxxi. 5, xxxvi). Ἡ ἀπόλυτος κτήσις χώρας δὲν ἐθεωρεῖτο ὡς σπουδαῖον καὶ θριαμβοπάροχον χρῆμα (Duker. εἰς Liv. xxxi. 5).

7 Ἐὰν ὁ πόλεμος ἀποπερκετοῦτο, ἢ δὲ ἐπαρχία ὑπεβάλλετο εἰς τελείαν εἰρήνην, καὶ ὁ στρατὸς ἠδύνατο οὕτω ν' ἀπέλθῃ διότι ἡ παρουσία τῶν νικηφόρων στρατιωτῶν ἦν ἀναπόφευκτος εἰς τοῦ θρίαμβου τὴν τελετήν. Ἐπειδὴ ὁ ὄρος οὕτως δὲν ἐξετελέσθη ἀλώσαντος τοῦ Μαρκελίου τὰς Συρακούσας, ἐχορηγήθη αὐτῷ ὁ λεγόμενος ἐλάσσων θρίαμβος (ovatio, πεζὸς θρίαμβος, εὐα, εὐαστής, ἴδ. περὶ τούτου Πλουτ. Μάρκελλον 22). ὁμοίως δὲ καὶ τῷ Λ. Μαυλίῳ ἐπανελθόντι ἐξ Ἰσπανίας (Liv. xvi. 21, xxxix. 2). Εὐρίσκομεν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἴστο-

ρικοὺς ἐξαιρέσεις τινὰς, ἀλλ' αὗται ἦσαν μεγάλα πρὸς τοὺς στρατηγοὺς εὐνοίας δείγματα.

Μόνη ἡ σύγκλητος εἶχε τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίξῃ περὶ πάντων τούτων, καὶ ἦτοι ἐπεδαφίλευε, ἢ ἤρνετο τοῖς αἰτοῦσι τὴν τιμὴν τοῦ θρίαμβου (Liv. iii. 63, Πολύβ. ζ. 13) καὶ ἐνήργει μὲν τὸ πλεῖστον τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀναντιβρότης, ὡσαύτως μάλιστα δὲν ὑπῆρχον μεγάλαί πολιτικαὶ παραχαί· ἀλλ' ὅμως ἢ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐξουσία τοῦ λαοῦ ὑφίστατο ἐξ ἀρχαιότατων χρόνων. Λέγεται ὅτι αἱ φυλαὶ ἐψηφίσαντο θρίαμβον τῷ Οὐαλερίῳ καὶ Ὀρατίῳ, ὑπάτους γεγενησῶν τῷ 446 π. Χ. ἀποψηφισαμένης τῆς βουλῆς τούτου (Liv. iii. 63, Διονυσ. ΙΑ. 50). Παρομοίως δὲ ἀπένευμαν τὴν τιμὴν ταύτην καὶ τῷ Κ. Μαρκίῳ Ῥουτίῳ, πρώτῳ ἐκ τοῦ πλήθους δικτατορι γεγενησῶν (Liv. vii. 17), ἐνῶ ὁ Λ. Π. Μέγελλος, ὑπάτος τῷ 294 π. Χ. ἐθρίαμβευσεν ἐναντίον τῆς συγκλήτου καὶ ἐπτά ἐκ τῶν δέκα δημάρχων (Liv. X. 37). Οὐ μὴν ἀλλὰ ἀναγινώσκοντες ὅτι Κλαυδίου τις, ὑπάτος τῷ 143 π. Χ. ἐπιμένων εἰς τὸ θρίαμβεῦσαι, καὶ ἀπειθῶν τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ, συνωδύθη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς (ἢ ἀδελφῆς) αὐτοῦ Κλαυδίας, ἐστιάδος παρθένου αὔσης, ἥτις μεσολαβήσασα ἔσωσεν αὐτὸν τοῦ ἐπελθόντος ἵνα καταβιάσῃ αὐτὸν τοῦ ἄρματος δημάρχου (Oros. v. 4, Cic. pro. Coel. 14, Val. Max. v. 4. 6, Suet. Tib. 2)· ἀλλ' ὅμως ἀποτυγχάνοντες τοῦ θρίαμβου στρατηγοὶ σπανίως προσέφευγον εἰς τοιοῦτους διαίους τρόπους· εὐχαριστοῦντο δὲ πορευόμενοι θριαμβευτικῶς πως εἰς τὸ Ἀλβανὸν ὄρος. Τὴν συνήθειαν ταύτην εἰσήγαγε πρῶτος ὁ Κ. Παπίριος Μάσων, οὗ τὸ παράδειγμα ἐμιμήθη ὁ Μάρκελλος (Πλουτ. Μαρκ. 22) καὶ ἄλλοι, οἷς οὐ συνεχωρήθη θρίαμβος (Liv. xxxiii. 23. XLII. 21. XLV. 38 κλ).

Ὅτε ἡ σύγκλητος, συνερχομένη ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἐνουῆς (Bellona) ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος, συγκατετίθετο τῇ αἰτήσει τοῦ στρατηγῷ καὶ ἐνέκρινε θρίαμβον, προσδιώριζεν ἅμα καὶ ποσότητα τινὰ χρημάτων διὰ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ (Πολύβ. ζ. 13) τῶν δημάρχων δὲ τις, ἀδείξ τῆς συγκλήτου, ἐζήτει ψήφισμα τοῦ δήμου (plebiscitum), ἵνα συγχωρήσῃ τῷ αὐτοκράτορι στρατηγῷ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν πόλιν εἰσελεύσεως αὐτοῦ (Liv. XLV. 35, XXVI. 21)· ὁ τύπος οὗτος ἦν ἀναπόφευκτος καὶ εἰς τὸν καθαρὸν θρίαμβον καὶ εἰς τὴν εὐαν (πεζὸν θρίαμβον), διότι ἡ στρατηγικὴ ἐξουσία χορηγομένη ὑπὸ τῆς φρατριάτικῆς ἐκκλησίας (comitia curiata) δὲν περιελάμβανε καὶ τὴν πόλιν αὐτήν· ὁ ἐξερχόμενος τῆς πόλεως χλαμύδα περιβεβλημένος (paludatus) στρατηγὸς ἀπέβαλλε τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐπιστρέφων ἅμα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς Ῥώμην, εἰ μὴ ὁ γενικὸς νόμος ἀνεστέλλετο πρὶν δι' εἰδικοῦ δόγματος· οὕτω δὲ ἡ ἀπόφασις τῆς συγκλήτου ἐκυροῦτο, οὕτως εἶπεν, ὑπὸ τοῦ δήμου. Τούτου ἐνεκα οὐδεὶς θρίαμβου ἐπιθυμῶν εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν πρὶν ἢ ὀρισθῇ τὸ ζήτημα, ἐπειδὴ εἰσερχόμενος ἀπέβαλλε παραχρῆμα πᾶσαν ἀξίωσιν. Ἀξιοσημείωτον παράδειγμα τούτου ἔχομεν τὸν Κικέρωνα, ὅστις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἀπὸ Κιλικίας παρέμενεν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ περιέφερε τοὺς ραβδούχους αὐτοῦ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ματαίως ἐλπίζων θρίαμβον. Τοιαῦτα ἦσαν τὰ προοίμια τοῦ θρίαμβου· ὑπολείπεται ἡμῖν νῦν ἡ περιγραφή τῆς τάξεως τῆς πομπῆς, ἰκανῶς ἀπλῆ· οὕσης κατὰ τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους. (ἀκολουθεῖ).

Περὶ ἀμιάντου
(ἐκ τῆς Ἀποθ. κοιν. γνώσε).

Ἡ μεταλλικὴ αὕτη οὐσία, εἰς τὴν ὁποῖαν ὠσαύτως ἀποδίδου τὸ ὄνομα ἄσβεστος εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐξαιρετικούς τῆς φύσεως παραγωγῆς σύνθετος ὡσεπιτοπλεῖστον ἀπὸ ἱσπιν, μαγνησίαν, ὀλίγην στυπτηρίαν καὶ κοκίαν (ἄσβεστον), δηλονότι ἀπὸ στοιχεῖα λίθων τὰ μᾶλλον στερεά, ὁ συνδυασμὸς τῶν μορίων τοῦ γήινου τούτου σώματος εἶναι τοιοῦτος ὡστε δύναται τις νὰ τὸν ἐκλάβῃ, ὡς ἐν σύνθεμα φυτικῶν ἰνῶν. Τῶνόντι, τὸ ἰνώδες τοῦ ἀμιάντου ὑφασμα, ἢ στιλπνότης αὐτοῦ, ἢ εὐκολία μὲ τὴν ὁποῖαν χωρίζου τὰς καθ' ὑπερβολὴν λεπτάς, εὐκρίπτους καὶ ἐλαστικὰς ἴνας, δύναται ὅλα ταῦτα νὰ τὸν συγκρίνουν μὲ τὸν λινὸν καὶ μὲ τὴν μετάξην. τὸ χρῶμα τοῦ ἀμιάντου εἶναι ἐνίοτε ὅμοιον μὲ ὠρίον μεταξώδες λευκὸν, ἄλλοτε λευκόριον, σπανιώτερα μελαγχρινόν, πράσινον ἢ κατὰμαυρον. Ἄν εἰς τὰς ποιότητες τοῦ ἀμιάντου προσθηκευθῇ καὶ ἐκείνη τοῦ νὰ ἴηται ἀναλλοίωτος εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἀποδεικνύεται τούτου ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν τοῦ λίθου, ὁ ἀμιάντος ἤθελε θεωρεῖσθαι ὡς μίαν ἀπὸ τὰς πολυτιμώτερας μεταλλικὰς οὐσίας.

Οἱ παλαιοὶ φαίνεται νὰ ἐγνώριζον κάλλιστα τὸν τρόπον τοῦ νὰ τὸν κατεργάζου καὶ νὰ ἐπιτυγχάνουν ὑφάσματα, τῶν ὁποίων τὸ εὐκαμπτον δὲν ἠλλοίωσεν ποτὲ τὸ πῦρ. (1). Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, εἰς τοὺς νεωτέρας χρόνους μας, βιομηχανοὶ τινες ἐκ τῶν ἐμπείρων ἐνησχολήθησαν εἰς τὸ νὰ ὑφάνουν τὸν ἀμιάντον, καὶ ἐπιτηδεύθησαν νὰ τὸν κατασκευάζουν στόφας, ἀναμιγνύοντες καὶ ὀλίγον βαμβάκι καὶ λινόν, χωρὶς τὰ ὁποῖα τὸ νῆμα δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ εἰς τὸ ὑφασμα.

Ἰσχυρίζονται πολλὰ εἶδη ἀμιάντου, ἀμιάντος εὐκαμπτος, σκληρὸς, κτλ. ὁ πρῶτος εἶναι ὁ κατολλητότερος πρὸς κατασκευὴν ὑφασμάτων, καὶ εἶναι κατὰ τόσον μᾶλλον εὐκόλος νὰ νηθῇ, καθ' ὅσον αἱ ἴνες του εἶναι πλέον εὐκαμπτοι καὶ πλέον ἐπιμήκεις. Μὲ τοιοῦτου εἶδους ἀμιάντου ἡ Κυρία Περπέντη, εἰς τὴν Ἰταλίαν, κατασκεύασε πανία, χάρτην καὶ πλέγματα (dentelles). Ἐν τετυπωμένον σύγγραμμα, ὁλόκληρον ἐπὶ χάρτου τοιοῦτου, κατασκευασμένου ἀπὸ τὴν αὐτὴν Κυρίαν, εἶχε παρουσιάσθῃ παρὰ τοῦ Κυρίου Χιζάρδου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἑταιρίαν τῆς Γαλλίας. Ἰδοὺ ὁ τρόπος, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν ἡ Κυρία Περπέντη, ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑφασμάτων κτλ.

Ἠαρέλαθεν ἀπὸ τὸν εὐκαμπτον ἀμιάντον, ὅστις εὐρίσκειται εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Μελέγχου, ἐνωμένος μὲ ἓν εἶδος λίθου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον φαίνεται νὰ προέρχεται· τὸ μέρος τοῦ ἀμιάντου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι παντελῶς προσκολλημένον μὲ τὸν λίθον, εἶναι λεῖον, λιπαρὸν εἰς τὴν ἀφῆν, καὶ ἐνὸς χρώματος πρασινωκιτρινοειδούς· ἀποτελεῖ ὄγκους συμπαγεῖς· εἶναι μαλθακός· παραγορεῖ εἰς τοὺς κτύπους τοῦ σφυρίου, καὶ διαριεῖται εὐκόλως κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἰνῶν.

Ὅταν αἱ παρασκευαὶ τοῦ ἀμιάντου συνίστανται εἰς τὸ νὰ τὸν πλύνουν εἰς σύνθετος ὕδωρ διὰ νὰ καθαρισθῇ καὶ ἀπαλαχθῇ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἀπὸ ἄλλας ἑτερογενεῖς ὕλας, ἀπὸ τὰς ὁποίας τυχόν δύναται νὰ ἴηται μασμένος· ὅταν ξηρανθῇ τὸν διαριεῖν εἰς δέματα μικρά· τὸν ξένουν, τὸν τρίβουν ἐλαφρῶς, καὶ τὸν τεντώνουν στρίβοντες καὶ πιάνοντες αὐτὸν ἀπὸ τὰς δύο του ἄκρας, εἰς τρόπον, ὡστε αἱ ἄκραι του οὕτω πως τεντώνονται διχωρίζονται ἀλλήλων, καὶ ἐκτυλλίσσεται μία ποσότης φιλοῦ νήματος ἐξόχου λευκότητος, πεντάκις, ὀκτάκις, δεκάκις πλέον ἐπιμήκεις ἀπὸ τὸ τεμάχιον τοῦ ἀμιάντου ἐξοῦ προέρχεται.

Ἡ παραγωγή αὕτη τοῦ νήματος τοῦ ἀμιάντου, εἶναι φαινόμενον πολλὰ περίεργον, πολλὰ παράδοξον, καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου φαίνεται, ὅτι οἱ φυσιολόγοι δὲν ὠμίλησαν εἰσέτι· τὸ

εἶδος τοῦτο τοῦ ἀμιάντου δὲν παρουσιάζει εἰς τὸ ὄμμα, εἰς τὴν ὕψην του, εἰμὴ χονδράς ἴνας· καὶ διὰ τοῦ τρόπου τῆς μνησθείσης τεντώσεώς του, ἀπολαμβάνει τις ἀπὸ τὰς ἴνας του νήματα λευκώτατα, λεπτότατα, καὶ ἐνὸς μήκους τοιοῦτου, ὁποῖου δύναται τις νὰ κίμῃ χρῆσιν εἰς πᾶν εἶδος ἐργασίας· τὸ νῆμα τοῦτο εὐρίσκειται τυλιγμένον εἰς τὰς χονδράς ἴνας, ὡς αἱ κλωστὰί τῆς μετάξης εἰς τὰ κουκούλια.

Ἀποσποῦν μὲ τὰς χεῖρας τὰς κλωστὰς, αἵτινες ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ δύο κεκλασμένα μέρη τοῦ ἀμιάντου, καὶ τὰς θέτουν ἐπὶ κτενίου φέροντος τρεῖς σειρὰς ραφίδων (βελονίων).

Αἱ κλωστὰί αὗται οὐσαι ἐπιμήκεις, πολλὰ εὐκαμπτοι καὶ πολλὰ λεπταί, κατεργάζονται ἐπὶ τοῦ κτενίου τούτου μὲ τὴν μεγαλύτεραν εὐκολίαν, καὶ μὲ τὸν αὐτὸν σχεδὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἠδύνατο τις νὰ ἐργασθῇ τὸν λινόν καὶ τὴν μετάξην.

Ὁ ἀμιάντος οὕτω πως κεκλωσμένος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κατασκευὴν παντός εἶδους ὑφάσματος.

Αἱ ὑπόλοιποι καὶ ἀχρηστοὶ κλωστὰί χρησιμεύουν εἰσέτι καὶ εἰς κατασκευὴν χάρτου, ὅστις γίνεται διὰ τοῦ συνήθους τρόπου, μινυόμενοι ὁμως μὲ ὀλίγα καλαϊόπανα.

Διὰ νὰ δώσῃ τις εἰς τὸν ἐξ ἀμιάντου χάρτην μίαν θεαίαν καὶ συστηματικὴν στερότητα προσαρμόττονται εἰς αὐτὸν κολλαν ἢ κόμμι, διαλύοντες τὴν μὲν ἢ τὴν ἐξ τῶν δύο τούτων οὐσιῶν εἰς ποσότητα ἀρκετὴν ὕδατος· βουτοῦν μετὰ ταῦτα σπόγγον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀλείφουν ἐλαφρῶς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκάστου φύλλου, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀλείφουν τὸν συνήθη χάρτην.

Ὅταν ὁ χάρτης ξηρανθῇ, τὸν περοῦν διὰ τοῦ κυλίνδρου διὰ νὰ τοῦ ἐξαλείψουν τὰς τυχόν ὑπερπλοῦσας εἰς αὐτὸν πτυχὰς.

Ὁ χάρτης, οὕτω κατασκευασμένος, εἶναι πολλὰ κατὰλληλος διὰ γράψιμον καὶ τύπωσιν, καὶ γράφων τις μὲ μελάνην συνθεμένην ἀπὸ μαγχανέσιον (maniganeuse, ἡμιμέταλλον τι νεωστὶ γνωσθέν) καὶ θεῖον σιδήρου, δύναται τὸ γράψιμον καὶ ὁ χάρτης νὰ διατηρήσῃ τὸ μέλαν τῆς μελάνης χρῶμα, καὶ ὅταν εἰσέτι ἤθελε διέλθῃ διὰ τοῦ πυρός.

Ὁ χάρτης οὗτος δύναται νὰ ἴηται πολλὰ ὠφέλιμος ὁσάκις θιάζεται τις νὰ ῥίψῃ εἰς τὸ πῦρ ἐπιστολάς πολυτίμους κτλ. ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ ἐπιδεικτικὰ τυπώσεως συγγράμματα, τὸ μόνον τῆς διατηρήσεώς τῶν ἀσφαλῆς μέσον εἶναι ἡ πολλαπλασιασὶς τῶν ἀντιτύπων αὐτῶν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ τύπου.

Ὁ ἀμιάντος δύναται ἀκόμη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν ἐλλυχνίων (φυτικῶν) ἀκαύστων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἀνάγκη μῆτε ἀνανεώσεως, μῆτε ἐκλυχνισμοῦ· πρέπει τις νὰ ἔχη μόνον φροντίδα, ὅταν ταῦτα γεμίσουν ἀπὸ τὸν ῥύπον τοῦ ἐλαίου, νὰ τὰ ῥίπτουν εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ καθαρίζωνται· κατὰ τὸν Σάγιον, οἱ Κινεῖοι κατασκευάζουν ἀπὸ ἀμιάντον φύλλα χάρτου ὁ μέτρων μήκους, καθὼς καὶ ὑφάσματα διάφορα.

Ἐκτὸς τῶν χρήσεων τούτων, ὁ ἀμιάντος εἰς τινὰς τόπους χρησιμεύει εἰς ἐργασίας ὄχι ὀλιγώτερον ὠφελίμου. Ἐπειδὴ τὸ σύνθετος πῦρ δὲν δύναται νὰ τὸν διαφθερῇ, καὶ διότι χρειάζεται τὸ ὀρμητικώτερον καὶ δραστηριώτερον πῦρ διὰ νὰ τὸν ἀφυσάλωσῃ, τὸν μεταγερίζονται καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κινητῶν ἢ ἄλλων φλογοκαμίνων.

Τελοσπάντων ὁ σπόρος Δολομῆ, εἶδεν εἰς τὴν νῆσον Κόρσιαν, τοὺς κεραμεῖς νὰ μινύουν τὸν ἀμιάντον εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ σύνθεσιν τῶν κεράμων, διὰ νὰ γίνωνται ἐλαφρότερα καὶ ὀλιγώτερον ἐπιδεικτικὰ τοῦ νὰ συντρίβωνται καὶ συνθλάττωνται ἀπὸ τὴν προσβολὴν καὶ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πυρός.

Τὸ μέρος τῆς Σαβόγιας τὸ ὀνομαζόμενον Tarantaise παράγει τὸν εὐκαμπτον ἀμιάντον, τοῦ ὁποῖου αἱ κλωστὰί εἶναι αἱ πλέον ἐπιμήκεις καὶ αἱ πλέον στιλπναὶ καὶ μεταξώδεις· δευτέρας ποιότητος ἀμιάντος εὐρίσκειται καὶ εἰς τὴν νῆσον Κόρσιαν, καὶ ἀρκετὴν ποσότητα τοιοῦτου ἀπαντᾷ τις καὶ εἰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη.

Δὲν νομίζομεν ἔκτος τοῦ προκειμένου τελειώνοντες τὰ περὶ ἀμιάντου διαπραγματεύματα, ν' αναφέρωμεν ἐν συντόμῳ ἐνταῦθα, ὅτι καὶ εἰς τὴν νῆσον τῆς Εὐβοίας κατὰ τὴν Καρυστίαν (2) περὶ τὸ χωρίον Μελισσῶν, τρεῖς ὥρας μακρὰν ἀπέχον τῆς πρωτεύουσος τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, πρὸς τὸ δυτικὸβόρειον αὐτῆς μέρος, ὑπάρχει ἀβύσσος ἀμιάντος ἐξόχου ποιότητος. Τὴν ἀνακαλύψιν ταύτην χρεωστούμεν ν' ἀποδώσωμεν ὀλωσκόλῳ εἰς τὸν Κύριον Ι. Δ. Βρατσάνον (καθὼς καὶ ἄλλας τοιαύτης φύ-

(2) Σμ. Σιντ. ἐρημ. Φιλοσ. Οἱ παλαιοὶ ἔλαβαν ἐνταῦθεν ἀμιάντον, ὅταν ἐλάγγο καὶ πέτρα ἢ λίθος Καρυστίος. Ἐδ. Πλο. π. περὶ ἐκείν. Χρυσ. π. Μ. 2. πρὸς. 1. 446. Ἄποθ. Ἀποθ. περὶ Σμ. ἄποθ. π.

(1) Σμ. Σιντ. ἐρημ. Φιλ.—ἴδε τὰ περὶ τῆς ὀρυκτολογίας τοῦ περιέρχου τούτου ὄρυκτου ἕμιν ἐπιμένα ἐν ἐρημ. Μαθητῶν (νῦν Φιλομαθῶν) ἀριθ. 14 σελ. 55. παράβ. καὶ Α. Σελλερίου τὸ ἀξιολογώτατον σύγγραμμα τὰ Κυπριακά. Τόμ. Α. σελ. 209 καὶ 211. Βισὶ δὲ τινες γνώμας, ὅτι ὠνομάσθη καὶ κεραμαίων λίθον, ὅχι διότι ἐξίστατο ἐν τῇ εἰς Κύπρον Κεραμαίᾳ, ἀλλ' ἕκ τῆς φοινικικῆς λέξεως κεραμάς ἵνον σημαίνουσα, εἰ ἢ καὶ ὁ Ἰσπανικὸς κερπασος εἶδος, λεπτοτάτου λίθου ἐστίν, καὶ οἱ λεγόμενοι κεραμαῖοι χιτῶνες. (Ἐδ. Διο. ἀρχ. Β. 68, Σελ. Ζ. καὶ Σ. ἐδ. ἐν γ. Ἀμπερ.)

σεως, οἷον τῶν γαιανθράκων, τοῦ σιδήρου, κτλ.) ἐπαρχον κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835 εἰς τὴν Καρυστίαν. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ὠφελῆθαι ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα ἐνταῦθα, καὶ θέλει ἀναστήσει πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν τῶν τεχνῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐνταξιάσθησαν πρὸ τοσοῦτων αἰώνων εἰς τὸν νῶτον τῆς λίθης, δεικνύουσα ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τῶν ἀπογόνων τῆς ἀρχαιότητος δὲν εἶναι ὀλιγώτερον εὐφυῆς εἰς τὰ περὶ τὰς τέχνας βήματά της.

Ἀριθ. ἐγκ. 88. Περὶ ἰληψίς
Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. πρ. 17,723. Περὶ διδάκτρων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸν ὅρισμόν τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ ἀπὸ 6/18 Φεβρουαρίου 1834 νόμου περὶ δημοτ. σχολείων οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐκτὸς τοῦ σταθεροῦ μισθοῦ ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ὠρισμένα διδάκτρα.

Ἡ εἰσπραξις τῶν διδάκτρων τούτων, κατὰ συνθήθειαν εἰσχωρήσασαν, οὐκ οἰδαμεν πῶς, γίνεται, ὡς πληροποροῦμεθα ὁμῶς ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀλλ' ἡ συνθήθεια αὕτη εἶναι παράνομος καὶ ἀτοπος ἐνταῦθα· παράνομος μὲν, διότι γραπτῆ τοῦ εἰρημένου νόμου διάταξις, ἢ τοῦ ἀρθρ. 27 ἀνατίθησι τὴν εἰσπραξίν τῶν διδάκτρων εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ἐκάστου δήμου, ἀτοπος δὲ, διότι ἡ ἀμεσεως ὑπὸ τῶν διδασκάλων εἰσπραξις ἐγείρει πολλακίς λογοτριβὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν γονέων τῶν παιδῶν, αἵτινες γεννοῦσι καὶ υποβάλλουσι δυσσεβείας διασειούσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην καὶ βλαπτικὴν ἐρούσας εἰς τὴν προδοσὸν τῶν παιδῶν ἐπιβρόχην.

Πρὸς ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν καὶ πρὸς ἄριστον τῶν προκείμενων, ὅσα μέχρι τοῦδε ἀπῆνταν οἱ δημοδιδάσκαλοι εἰς τὴν ἀπολαύσιν τῶν διδάκτρων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουται αὐτοῖς κατὰ νόμον, λαθόντες ἀφορμὴν ἐξ ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διατάσσομεν διὰ τῆς παρούσης τὰ ἑφεξῆς.

Τοῦ λοιποῦ τὰ διδάκτρα θέλουσι μὲν προκαταβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐκάστου δήμου κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς ἕκαστον δημοτικὸν σχολεῖον φοιτῶντων παιδῶν, θέλουσι δ' εἰσπράττεσθαι εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ προκαταβλήοντος αὐτὰ ἐπιμελείας τοῦ οἰκείου δημοτ. εἰσπράκτορος, διότι ὁ νόμος περὶ δημοτ. σχολείων ἐν τῷ ἀρθρῳ 24 συνδυαζόμενῳ μετὰ τοῦ ἀρθροῦ 27 τὴν μὲν ὑποχρέωσιν τῆς πληρωμῆς τῶν διδάκτρων ἐπιβάλλει εἰς τοὺς γονεῖς τῶν παιδῶν προσωπικῶς, τὴν δὲ προκαταβολὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον δημοτ. ταμεῖον.

Τὰ μηνιαία διδάκτρα προαδιορίζει ὁ νόμος κατ' ἐλάχιστον μὲν ὄρον εἰς λεπτὰ 10, κατὰ μέγιστον δὲ εἰς λεπτὰ 50 δι' ἕκαστον παῖδα.

Τὸ ποσὸν δ' αὐτῶν ποικιλλόμενον μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου καὶ μέγιστου ὄρου κατὰ τὰς τοπικὰς περιστάσεις κανονίζεται ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου δι' ἀποφάσεώς του· μόνον ὅμως ἐνδεῖς οἰκογενεῖαι εἶναι ἐλευθεραὶ τῆς πληρωμῆς τῶν διδάκτρων τούτων, ἀλλ' ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀνέκει εἰς τὴν ἐπιθεωρητικὴν τοῦ σχολείου ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ἐδ. 4. τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδῶν τῶν εἰς ἕκαστον δημοτικὸν σχολεῖον φοιτῶντων δὲν μένει ἄκιντος ὁ αὐτός, ἀλλὰ μεταβάλλεται ἐπὶ πλέον, ἢ ἕλαττον ἕκαστος δημοδιδάσκαλος ὑποχρεούται, καθ' ἂ ῥητός διατάσσει τὸ ἀρθρ. 27, νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἀποδεικτικὸν ἔμφανιον ὀνομαστὶ τοῖς μαθηταῖς του καὶ ἐπικυρωμένον ὑπὸ τῆς ἐπιθεωρητικῆς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ δίσει δὲ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς κανονιστικῆς τὸ ποσὸν τῶν ὑφ' ἐκάστου γονεῶς ὀφειλομένων διδάκτρων ἐνεργεῖ οὗτος τὴν εἰσπράξιν κατὰ τὰς περὶ διαίας εἰσπράξεως τῶν δημοτ. φόρων διατάξεις καθιστάμενος προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ καθουστέρησιν. Συμφώνως πρὸς τὴν ἔνωσιν τῆς παρούσης θέλετε ἐκδώσει Κ. Νομάρχᾳ πρὸς τὰς δημοτ. ἀρχὰς καὶ πρὸς τοὺς δημοτ. εἰσπράκτορας τὰς ἀναγκαίας

διατάξεις, κοινοποιούντες τὰ εἰκότα καὶ εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους πρὸς γνώσιν καὶ ὀδηγίαν των.

Ἀπαιτοῦμεν δὲ, Κύριε Νομάρχᾳ, νὰ ἐπιβλέπητε ἀγρύπνως διὰ τε τῶν Κ. Κ. ἐπαρχῶν καὶ ἀμεσεως, ὅπως αἱ διαταγαί σας τεθῶσιν εἰς πλήρη ἐνέργειαν καὶ ἐκτελοῦνται κατὰ γράμμα καὶ ἀκριβῶς· ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν διδάκτρων προκύπτον μνημῖον εὐτέλες ποσὸν προωρίεται νὰ θεραπευθῇ ἐν μέρει τὰς ἀνάγκας τῶν δημοδιδασκάλων, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς διαδόσεως τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν λαὸν ἀπαιτεῖ νὰ καταβάλληται τακτικῶς καὶ ἐγκαιρῶς, καὶ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ δήμου εἰς προκαταβολὴν τῶν διδάκτρων δὲν πρέπει νὰ ἀποβαίη εἰς αὐτὸν ἐπιζήμιος καὶ φροντιστάς διὰ συντόνου ἐνεργείας καὶ ἀγρύπνου ἐπιτηρήσεως νὰ γίνεταί ἢ τε προκαταβολὴ καὶ ἡ ἀπόληψις τῶν διδάκτρων ἐν τάξει καὶ ἀνελλιπῆς. Ἐχομεν πλήρη τὴν πεποιθισιν, Κύριε Νομάρχᾳ, ὅτι ἐκτιμώντες τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θέλετε ἐπιστήσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν, ἢ εἶναι ἄξιον, καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτέλεως τῶν διατασσόμενων δὲν θέλει μὰς δώσει οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δικαίαν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατακρίνωμεν δι' ἐλλείψεως περὶ ἀντικείμενον τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὴν διάδοσιν τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὸν 3 Αὐγούστου 1855.
Ὁ ὑπουργός
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΤΟΣ. Β. Γιαννοῦλης.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΙΣ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδόθη ἡ περίληψις τῆς παιδαγωγικῆς καὶ διδασκτικῆς, καὶ τῆς ἐκτυπώσεως αὐτοῦ τοῦ βιβλίου μὴ προαγγελθείσης δι' ἰδιαίτηρας ἀγγελίας, πολλοὶ τῶν δημοτ. διδ. καὶ ἑλληνοδιδ. ἀγνοοῦσιν ἴσως τὸ περιεχόμενον, διὰ ταῦτα ἀγγέλλεται ἤδη σὺν τοῖς Κεφαλαίοις τοῦ περιεχομένου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
Εἰσαγωγή 1-9—περὶ σωματικῆς ἀνατροφῆς 9-19—περὶ ψυχικῆς ἀνατροφῆς 19-24—περὶ λογικῆς (διανοητικῆς, νοερᾶς) ἀγωγῆς 24—περὶ τοῦ φανταστικοῦ 25—περὶ τοῦ μνημονικοῦ 27—περὶ τοῦ νοητικοῦ 32—περὶ τοῦ κριτικοῦ καὶ τῆς κρίσεως 34—περὶ τῶν διαφόρων τοῦ νοῦς ἐνεργειῶν 36—περὶ τῆς αἰσθητικῆς ἀγωγῆς 42—περὶ τῆς τοῦ θυμικοῦ ἐκπαιδεύσεως 50 §. 9.
Ἀκριβεστέρᾳ διασάφησι τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἀγωγῆς κυρίων ἀξιωματίων 73—Α. καὶ Β'. Ἀξίωμα 73-74—Γ. καὶ Δ. Ἀξίωμα 75-78. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ αὐτοδιδάκτου, καὶ τινες εἰσὶν αἱ μέθοδοι καὶ τινες οἱ τρόποι 2—περὶ τοῦ ἐξέπιστάσθαι 4—περὶ προμελέτης καὶ ἐπιμελέτης 9—τὰ μαθητὰ διαίρονται α) κατὰ τὸ γένος καὶ β) κατὰ τὸ ἐπάγγελμα 17—περὶ τῶν ἐννέα ἀσκήσεων τοῦ σκέπτεσθαι τοῦ νοεῖν καὶ τοῦ λαλεῖν, καὶ περὶ ἀναγνώσεως 18-24—περὶ τῆς λαλουμένης γλώσσης 26-31—περὶ τῆς γραμματικῆς διδασκαλίας 31—περὶ ἐτυμολογίας, συντάξεως καὶ ὀρογραφίας 31-41—περὶ μεθοδικῆς ὡς πρὸς τὰ περὶ ὕψους γυμνάσματα, καὶ περὶ ἐπιστολῶν 41-52—περὶ τῆς ἰχνογραφίας τοῦ γράφειν καὶ τῆς μουσικῆς 22—περὶ τῆς ἀριθμητικῆς καὶ μαθηματικῆς 57-57—περὶ τῆς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας 67-76—περὶ τῆς ἱστορίας 76-89—περὶ τῆς σπουδῆς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν 89-85—περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἀνθρωπολογίας καὶ ἐμπειρικῆς ψυχολογίας καὶ περὶ φιλοσοφίας 95-95—περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων, νεωτέρων καὶ παλαιότερων γλωσσῶν 97-102

§. 107
Περὶ τῆς τῶν ὀρχαίων κανονικῶν γλωσσῶν διδασκαλίας 103 §. 108.
Περὶ τῆς σχέσεως τῆς ἀρχαίας ἑλλ. πρὸς τὴν λατινικὴν κτλ. §. 109.
Μεθοδικὴ Στοιχειώδη προγυμνάσματα 412 περὶ τῶν πρώτων προσοκῆσεων τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ μεταφράζειν 115 §. 111.
Περὶ ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας τῶν κανονικῶν συγγραμ. 120 §. 112.

Εἰδικαὶ παρατηρήσεις περὶ προσωδίας, μετρικῆς, καὶ ἀναγνώσεως τῶν ποιητῶν 125

§. 113.

Συνέχεια τῶν πρὸς ἀνάγνωσιν συγγραφέων 130

§. 114.

Περὶ τῶν προγυμνασμάτων διὰ προφορικῶν καὶ γραπτῶν λόγων 135

§. 115.

Περὶ τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν πρὸς τὸ ἐνοεῖν καὶ ἐρμηνεύειν τοὺς κλασσικοὺς 143 περὶ τῆς ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς 245—περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἱερῶν καὶ τῆς ἠθικῆς 146-45

Πόσον δὲ τὸ τοιοῦτον σύγγραμμα ἐστὶ σπουδαῖον ἐκαστῶ ἐξ ἐπαγγέλματος παιδαγωγῶ, δημοδιδι, καὶ ἑλληνοδιδ, ὡς καὶ ἐκαστῶ καθηγητῆ τῷ μὴ ἀξιωθέντι ἀναγνῶναι ἐν τοῖς πρωτοτύποις τοιοῦτου εἴδους σύγγραμμα, τοῦτο οἴκοθεν δῆλον. Καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ 1837- 1854 οἱ ἐξελεθόντες ὡς δημοδιδάσκαλοι Β. ἢ Γ. τάξεως παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ ἐδιδάχθησαν τὴν θεωρίαν ταύτην, οἱ μὲν χειρόγραφοι, οἱ δὲ λιθαυτόγραφοι, διὰ ταῦτα μαθῶσιν οἱ τοιοῦτοι, ὅτι ὅσα τὰ λιθαυτόγραφα ἦσαν τελειότερα τοῦ χειρογράφου, τοσούτῳ τελειότερον καὶ πληρέστερον ἐστὶν αὐτὸ παραβαλλόμενον ἐκείνοις καὶ ἐτι ἐπειδὴ τὸ μὲν περὶ παιδαγωγικῆς σύγκειται ἐν 5 1/2 τυπογραφικῶν φύλλων, μὲ τὰ τοῦ προλόγου καὶ τοῦ πίνακος, τὸ δὲ περὶ διδακτικῆς ἐν 10, τοῦτο ἕνεκα ἐτέθη ἡ τιμὴ τοῦ ὅλου δραχ. 2. 50. ἀλλ' οἱ γραφισόμενοι ἤδη συνδρομητικὰ ἀποτίσσοι μόνον δραχ. 1. 50. Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ βουλομένοι, ἵνα γράψωσιν αὐτῶν τὰ ὄνόματα καταβαλόντες ἅμα τῆ παραλαβῆ καὶ τὸ ἀντίτιμον, ὅπως καὶ αὐτὸ χρησιμεύσῃ ἐπίσης εἰς ἐκδοσιν ἄλλου χρῆσιμου βιβλίου.

Γράφονται δὲ οἱ συνδρομηταί, ἐν μὲν ταῖς Ἀθήναις παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Κ. Κ. Κορομηλά καὶ λοιποῖς, ἐν δὲ τῇ Σύρῳ παρὰ τῷ Κ. Γ. Πολυμέρῃ καὶ τῷ Κ. Πέτρῳ Μαίμῳ, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πρωτεύουσιν νομῶν καὶ ἐπαρχίῶν παρὰ τοῖς ὑπάρχουσι δημοδιδασκάλοις· οἱ δὲ κηλόλογοι τῶν ὀνομάτων, σταλησόμενοι πρὸς τὸ Γενικ. ἐπὶ τῶν δημ. σχολείων Δευθυνηρίου, τυπωθήσονται εἰς ἰδιαιτέρον φύλλον καὶ προσκολληθήσονται εἰς ἕκαστον ἀντίτυπον, ἵν' οὕτω καὶ τοῖς ἐπιγυμνομένοις ἢ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους φιλομάθεισι δεῖκνυται.

Ἐν Ἀθήναις Αὐγούστου 8 1855. Γ. Θ. ΠΑΓΩΝ.

Βιβλία.

Γραμματικὴ τῆς ἑλλ. γλώσσης
ΥΠΟ Η. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
ἔκδοσις δευτέρα.

Τύποις Ἰω. Ἀγγελοπούλου.

Ἡ λίαν εὐμεθόδως αὐτῆ γραμματικῆ ἐθεωρήθη δικαίως ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς πλείστοι τῶν ἑνεκα τῶν διακοπῶν συνελθόντων ἐνταῦθα ἠμολόγησαν, ἡ μάλιστα διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καταλλήλως, καὶ διὰ τὴν διαίρεσιν αὐτῆς εἰς δύο μέρη, τυπικῶν καὶ τεχνολογικῶν, καὶ διὰ τὴν ἀπλοποίησιν τοῦ κανονικοῦ, καὶ καθόλου τὴν διάταξιν τῆς ὕλης. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ λοιπῶν λογίων ἐκφρασθεῖσαν γνώμην περὶ τοῦ «ὅποια τίς πρέπει νὰ ἦ ἢ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκόμενῃ γραμματικῇ,» φαίνεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος οὕσα τοιαύτη περίπτωσι, καὶ ἐπομένως πάσης σπουδασίας ἀξία. Εὐρίσκειται παρὰ τῷ τυπογράφῳ Κυρίῳ Ι. Ἀγγελοπούλῳ καὶ τιμᾶται δραχμῶν 2 1/2.

Ἐπιστολαὶ περὶ διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπὸ Κωνστ. Σ. Ξανθοπούλου ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Α. Κορομηλά καὶ Π. Παπαλλῆ 1855. Τὸ ἀξιολογώτατον τοῦτο σοφῶ ἀνδρὸς πόνημα εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Βλαστοῦ· τιμώμενον δρ. 2.

Περὶ βελτιώσεως τῆς δημοδιδασκαλίας φυλλάδιον Α' καὶ Β' ὑπὸ Ι. Δρακίῃ ἑλληνοδιδασκάλου. Τὰ πάσης συστάσεως ἀξία ταῦτα φυλλάδια εὐρίσκονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Κ. Βλαστοῦ καὶ πωλοῦνται δρ. 1 1/2 ἀμφότερα.

Ἐπιτομὴ μα περὶ δημοδιδασκαλίας, ἥτοι τῆς τοῦ λαοῦ παιδείας, ὑπὸ Ἀδαμαντίου Ἰωαννίδου Νομαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Καλαμών. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο πόνημα εὐρίσκειται παρὰ

τῷ Κυρίῳ Γ. Παγῶντι οἰκονόμῳ τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ Βλαστοῦ, τιμώμενον δρ. 1 1/2.

Τὴν ἀπόκτησιν τῶν συγγραμμάτων τούτων συσταίνομεν εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ πάντῃ εἰς τὰ τῆς παιδείας ἐνδιαφερόμενον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ ἔτος τοῦτο φαίνεται λίαν παραγωγῶν ἀξιολόγων συγγραμῶν περὶ μεθόδων δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Βλέποντες πολλοὶ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τὴν ἀκάμαντον προθυμίαν καὶ ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς παιδείας συντελοῦσι φιλοτίμως τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο χρῆμα, διὰ τῆς ἐκπονήσεως καὶ δημοσιεύσεως συγγραμμάτων, ἐν οἷς φέρονται περὶ τούτου γνώμαι ἀνδρῶν ἀποχρώσαν πείραν ἐκ τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῆς μελέτης αὐτῶν περὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τῶν κατ' αὐτὴν μεθόδων κτησαμένων. Λάβετε μετὰ χεῖρας, φίλοι ἀναγνώσται, τὰ περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως βιβλία τοῦ Στρούμπου, τοῦ Ξανθοπούλου, τοῦ Ἀ. Ἰωαννίδου, τοῦ Δρακίῃ (ὡν τὸ μὲν ἀνηγγέλην ἤδη διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν πρό τινος καιροῦ, τὰ δὲ ἀγγέλλονται σήμερον) καὶ θέσετε ἰδεῖ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν ἡμῖν οἱ φιλοτίμως μεριμνῶντες περὶ τῶν τέκνων ἡμῶν, καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς καὶ καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ὡς ἔχει ἕκαστος δυνάμει καὶ γνώμῃ, πιστεύοντες (καὶ ὀρθῶς τοῦτο) ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ μόνη εἰς ἀληθῆ εὐθυμερίαν καὶ ἀκήρατον δόξαν φέρουσα τὰ ἔθνη ὁδός. Ὁ ἐπαξίως τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας ἐκτιμῶν ὑποῦργος τῆς ἐκπαιδεύσεως, οὗ ἡ ἀκριφῆς περὶ τὴν ὀρθὴν ἀγωγὴν καὶ ἀληθῆ κηδεῖαν ἀγάπη ἀνεζωπύρῃσεν τὴν φιλοτιμίαν καὶ τῶν ζῆλον πολλῶν καὶ καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ἔδωκεν αὐτοῖς νόθιν, καὶ ἰδοὺ προσφέρουσιν ὁσημέραι προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως ὅτι ἕκαστος νομίζει δυνάμενον νὰ συντελέσῃ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διὰ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀρετῆς μεγαλειῶν καὶ δόξης καὶ εὐθυμερίας τοῦ ἑλληνικοῦ γένους· ταῦτα καὶ ἄλλοτε ἦσαν αἱ ἀγκυραὶ τῆς σωτηρίας τῆς περχῆς Ἑλλάδος, ταῦτα πάντως καὶ ἐξῆς ἔσονται. «Τῆ Ἑλλάδι πενή μεν αἰεὶ κοτε συντροφός ἐστι, ἀρετὴ δὲ ἐπικτός ἐστι, ἀπὸ τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ· τῆ διαχρεωμένη ἢ Ἑλλάς τὴν τε πενήνη ἀπαμύνηται καὶ τὴν δεσποσύνην. (Ἡρόδ. Ζ. 102).

Αἱ ἐπὶ πρῶσιζ καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως περὶ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον διατάξεως τῶν ἐν τοῖς ἑλλ. σχολείοις καὶ τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενων μαθημάτων, καὶ ἄλλων ταῦτα ἀποβλεπόντων ζητημάτων συνεδριάσεις τῶν Κ. Κ. γυμνασιαρχῶν καὶ ἄλλων λογίων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐπεραιώθησαν ἤδη. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συσκέψεων καὶ συζητήσεων αὐτῶν ἀκούομεν ὅτι θέλει δημοσιεῖσθαι οὕτω θέλουσι δυνήθῃ νὰ ἐπενεργώσῃ ἐπὶ τούτου τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν καὶ ἄλλοι κατὰ τὸ κράτος τριβῶνες περὶ τὰ τοιαῦτα, ὅπως ἐκ τῆς βεσάνου τούτων καταρτισθῆ παρὰ τοῦ διέποντος τὰ τῆς παιδείας τελειότερα καὶ σκοπιμώτερα διοργανώσις τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων.

Ἐκ τῶν τῆς ληγούσης περιόδου μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔμειναν καὶ διὰ τὴν ἀρχομένην οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Ἀργολίδος καὶ Χαλκίδος, προσεκληθήσαν δὲ ἀντὶ τῶν ἀπελθόντων οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Μαντινείας καὶ Μεσσηνίας, προέδρου μένοντος αἰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν

Ὁ μέχρι τούδε Γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. ἐκπαιδεύσεως Κ. Α. Α. Χ. Ἀναργύρου διορίσθη Νομάρχης Κυκλάδων.

Ὁ εἰς τὸ ἐν Πάτραις γυμνάσιον καθηγητῆς Κ. Ρουσόπουλος διορίσθη ἑκτακτος καθηγητῆς τῆς ἑλλ. φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος.

Ὁ δικηγόρος Κ. Κοτλῆς διορίσθη καθηγητῆς τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ.

Γενικὸς γραμματεὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. οὐδεὶς ἕως ἴσως διορίσθη.

Τὴν 1 Σεπτεμβρίου ἀνοίει τὸ ὑπὸ τῆς ἀξιοσεβιάστου Κυρίας Μ. Κορκ, Ἑλλ. Παρθενωγωγείου, πρὸς ἐγγράφην νέων μαθητριῶν. Τῶν μαθημάτων δὲ ἐναρξίς γίνεται τὴν πέμπτην τοῦ αὐτοῦ μηνός, τούτεστι, τὴν προσεχῆ δευτέραν.

(ἀκολουθεῖ συνέχεια).

Λυπρὸν ὅτι ὁ πολλὰ μελετήσας καὶ εἰδῶς περὶ διδασκαλίας ἀρχαιότερος τῶν σωζομένων γυμνασιαρχῶν Κ. Χ. Παμπούκης ἀσθενείας ἕνεκα ἀπελθὼν οἴκαδ' ἐστέρησε τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ τὸν συλλογὸν τῶν γυμνασιαρχῶν. Ἰλίπ' ὁμειν ὅτι, ἐν οἷς οὐδὲ καταβάλλει ἀποτελεσματικὸ κοπιῶν ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς προόδου τοῦ ἀγαθοῦ κατ' ἔτος καρποῦς παράγοντος γυμνασίου Ναυπλίας, ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ ἀνεῖν τινα, θελεῖ, λαθῶν γυμνασίων τῶν γενομένων πρακτικῶν, εἴρει τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐπὶ τούτων γνώμας, ὡν σκιαγράφημα βλέπομεν ἐν ταῖς περὶ τούτου νόξεσιν, ἀς ἐξεθεσιν ἐν τῇ πρὸς τὴν Νομαρχίαν Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφορᾷ αὐτοῦ, τῇ περὶ τῶν χειμεριῶν ἐξετάσεων τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ γυμνασίου Ναυπλίας, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐποητήσαμεθα λόγον.

Οὐδενὶ δικαιοτέρον ἀρμόζουσιν ἔπαινοι, καὶ οὐδενὶ μάλ' ὀφείλονται πᾶσα καὶ παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐμπύχουσις ἢ τοῖς ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας κοπιῶσι καὶ ἰδίως ἀναλώμασι τῶν πνευματικῶν πόνων αὐτῶν τοὺς καρποὺς εἰς φῶς φέρουσιν. Εἰς τῶν χρησιμωτάτων τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἀνδρῶν τούτων τὴν τάξιν καταλειπτός ἐστὶν ἀναντιρρότως καὶ ὁ τοῦ διδασκαλείου οἰκονόμος Κ. Γ. Παγῶν, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καὶ μέχρι τοῦ νῦν συντάττων καὶ ἐκδίδων κοινωφελέστατα αἰεὶ πόνηματα· ἥμισυ δὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ ὠφελείας φροντίζων εὐωνότατα παρέχει αὐτὰ τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν. Εἰς τὴν φιλοπονίαν τοῦ Κ. Παγῶντος ὀφείλομεν μεγαλοῦς γεωγραφικῶς πίνακος γενικοῦς τε καὶ μερικοῦς, διαφόρων εἰδῶν ἀτλαντάς, ἀρκετὰ διδακτικὰ βιβλία, οἷον γυμναστικῆν, φυσικῆν ἱστορίαν κτλ. καὶ τὸ πρό τινος καιροῦ δημοσιεῖσθαι περὶ ἀνατροφῆς ἐξαιρετον αὐτοῦ πόνημα, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὰ δέοντα ἡ ἀνωτέρω δημοσιευθεῖσα ἀγγελία. Ἡ ἀκριφῆς καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ κοινῶ τῶν Ἑλλήνων φιλομουσία, καὶ τὸ χρῆσιμον τοῦ ἀξιολόγου τούτου βιβλίου καθιστᾷ περιττὴν τὴν διὰ μακρῶν καὶ παραπειστικῶν λόγων σύστασιν αὐτοῦ· ὅστις ἀναγνώσει τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κ. Παγῶντος δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει φιλοτιμηθῆ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀφελῆ πρόσκλησιν τοῦ συγγραφέως τούτου, ἐργῶ διεκινῶν ὅτι τιμᾷ τὰ καλά καὶ ὠφέλιμα, καὶ συνεργεῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐμπυχώσεως καὶ διεγέρσεως τῆς φιλοτιμίας δοκίμων συγγραφέων καὶ ἐκδοτῶν προσδοκωμένην κοινὴν ὠφέλειαν.

Πληροφορία περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων διαφόρων σχολείων ἐν συνόψει.

Εὐρέστον αἰεὶ κατὰ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων καὶ τῆς ἀρχῆς ἀποτέλεσμα ἔδειξαν αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐξῆς σχολείων, ὧν οἱ διδασκαλοὶ ἐπαινοῦνται διὰ τὸν ζῆλον καὶ τοὺς κόπους αὐτῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Εἰς τὴν κατάταξιν ἀκολουθοῦμεν τὴν σειράν τῶν ἐκθέσεων, παραλείποντες ἐκείνας, ὧν προηγουμένως ἐμνήσθημεν

- Σκοπέλου διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Καμπανη
- Γυθείου οὗ προϊστάται ὁ διδ. Κ. Ι. Κυριακοῦ.
- Ἀγρινίου ὅπου διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Α. Γεράκη.
- Ναυπρακτίας ἐν ᾧ διδάσκει ὁ Κ. Καλλιμαρούδας.
- Πύργου ἐν ᾧ διδάσκουσιν ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ Κ. Καλαμβοκίδης, καὶ ὁ διδ. Κ. Α. Φίσας.
- Βαμδακῶς διδασκωντος ἐκ πολλῶν ἤδη ἐτῶν τοῦ Κ. Πετροπούλου.
- Μονεμβασίας ὅπου εὐτυχῆ ἔχον διδασκάλον τὸν Κ. Μιχ. Παπαδόπουλον.
- Σοπινοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ ἀξίου Κ. Σ. Οἰκονόμου.
- Ἀρεοπόλεως διδασκάλος αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Κ. Δ. Σκαρπαλέζος, προϊστάται τούτου ὁ Κ. Γ. Καμμακρίωτης, ὅς δὲ ἐστὶν ὁ Κ. Γ. Σπηλιωτόπουλος.
- Πύλου οὗ μόνος διδασκαλός ἐστὶν ὁ Κ. Θ. Βασιόπουλος.
- Κορώνης εἰς τοῦτο διδάσκει ὁ Κ. Α. Οἰκ. Γρίβας.
- Μεγάρων διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Α. Χατζοπούλου
- Ἐλευσίνου.
- Λεβαδείας διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κ. Ὁθωναίου ἔχοντος βοηθὸν τὸν Κ. Ἠλιάδην.
- Θηβῶν ὑπὸ τὸν Κ. Χοιδᾶν.
- Αἰγίνης οὗ προϊστάται ὁ εὐπαιδευτος καὶ ἀγαθὸς γέρον Κ. Δ. Θεοδοσιάδης.

Τρικυλίων διδασκαλός ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ Κ. Στυμφαλιῆδης. Ἐπὶ τῆς σχολαρχοῦμενον ὑπὸ τοῦ Φιλοτίμου Κ. Ζουρβιάδου, συνδιδασκόντων αὐτῷ τῶν Κ. Κ. Βραγχοῦ καὶ Κρατείου. Τὸ σχολεῖον τοῦτο πολλὴν ἔλαβε βελτίωσιν ἀπὸ τῆς ἐκαταστάσεως εἰς αὐτὸ τοῦ Κ. Ζουρβιάδου ὡς σχολάρχου. Ἐπίτη οὗ διδασκαλός ἀκολουθεῖ ἀπὸ 20 ἤδη ἐτῶν εἰνα εὐτυχῶς ὁ Κ. Οἰτακοκάρδης. (ἀκολουθεῖ)

Διὰ τοῦ ἀπὸ 20, 22 καὶ 23 Αὐγούστου ἐγγράφων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησι. κτλ. ὑπουργείου. μετετέθησαν μὲν

- ὁ δημοδιδ. Αἰγυπτιῶν (Αἰτωρικίου) Κ. Κυριακὸς Γεωργιάδης εἰς Κρίσαν τῆς Παρνασσίδος.
- ὁ δημοδιδ. Κρίσης Κύριος Ἐρ. Ἀθανασίου εἰς Αἰγίτιον.
- ὁ δημοδιδ. Νεμέας, Κύριος Ν. Ἠλιόπουλος εἰς Λυκοσοδραν.
- ὁ δημοδιδ. Ἀπειράνθου (ἐν Νάξῳ), εἰς Μαρκόπουλον τοῦ ἐν Ἀττικῇ δήμου Κρωπίας.
- ὁ δημοδιδ. Τευθίδος (Λαγκαδίων) τῆς Γορτυνίας, Γ. Θεοφιλόπουλος, εἰς Στερμιτίσαν.
- ὁ δημοδιδ. Στερμιτίσης (Τρικολῶνων) Θ. Βακαλόπουλος, εἰς Τευθίδα.

- διωρίσθησαν δὲ
- ὁ ἐνάδεια δημοδιδ. Ι. Γ. Μητρόπουλος εἰς Φλεσιάδα (Αἰγυπτιῶν) τῆς Μεσσηνίας.
- ὁ προσωρινὸς πεπαυμένος δημοδιδ. Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης εἰς Ἀπειράνθον.
- ὁ πρῶην δημοδιδ. Μεγάρων, Κύριος Θ. Α. Πετράκης, εἰς Σαλαμίνα, ἀντὶ τοῦ Δ. Κουτσιμάδου, διαταχθέντος νὰ ἐξακολουθῆ διδάσκων ἐν Κέφ. μέχρι δευτέρας διαταγῆς διὰ τὴν δουλειαν εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ Ι. Χωματιανόν, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ αἰτήσιν, ἀπεριόριστον ἀπουσίας ἀδειαν.

Πρωτ. 3986.

Ἀριθ.

Διεκπ. 2327.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀναργύρου Α. Χ. Ἀναργύρου μέχρι τούδε Γενικὸν γραμματεῖα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησι. κτλ. ὑπουργείου.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Αὐγούστου ε. ε. ἐγγράφου τοῦ ἐκονοποιήσαν ἡμῖν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, δι' Ἰψήλυδ Β. Διατάχματος, εὐρησθήνῃ νὰ διορίσῃ ἡμᾶς Νομάρχην τοῦ νομοῦ Κυκλάδων.

Συγχαιρόντες ἡμῖν διὰ τὸ νέον τοῦτο δαίρημα τῆς πρὸς ἡμᾶς Βασιλικῆς εὐνοίας, θεωροῦμεν δικαίον, Κύριε, νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν εὐπρέσειάν μας, διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν ἣν ἀνεδείξατε περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μέχρι τούδε ἀνατεθειμένων ἡμῖν καθηκόντων Γενικοῦ γραμματέως, τοῦ ὁποῦ προεστάμεθα ὑπουργεῖον, ἔχοντες πλήρη τὴν πεποιθήσιν, ὅτι εἰς τὴν νέαν ταύτην σοβαρᾶν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν Σᾶς ἐκάλεσεν ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Α. Μ. καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, θέλετε ἂ ἀδείξει τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτὴν προθυμίαν, δικαιούντες διὰ τῆς ἱκανότητος, συνέσεως καὶ τοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου σας τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκλογὴν τοῦ τρισεβιάστου ἡμῶν Ἀνακτος καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις 31 Αὐγούστου 1855.

Ὁ ὑπουργός

Η. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

— Ἀσμένως δημοσιεύοντες τὸ ἀνωτέρω ἐγγράφον συγχαιροῦμεν τῷ Κυρίῳ Ἀναργύρῳ, οὗ ἡ ἱκανότης, ἡ συνέσις καὶ ὁ ζῆλος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐξετιμήθησαν δεοντως καὶ ὑπὸ τῆς προαγαγούσης αὐτὴν Β. Κυβερνήσεως καθόλου, καὶ ὑπὸ τοῦ ὕψ' ὧν ὑπηρετήσαν ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἰδία.

Ἡ ἐφορευτικὴ τοῦ δημοτ. σχολείου ἐπιτροπὴ
Πρὸς τὸν δημοδιδάσκαλον Κύριον Ἰωάννην Δ. Λαουτάρην

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς τὸν ἀκριβῆ καὶ ἀκάμαντον ζῆλον Σας περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ διδασκαλικοῦ καθήκοντός Σας ἐκπλήρωσιν, σὺν τούτοις δὲ καὶ τὴν ἀσυγκρίτῳ λόγῳ πρόοδον τῶν μαθητῶν Σας ἐξ ἐκείνης τῶν προκατόχων Σας, τὴν κατὰ μείζονα λόγον μόρφωσιν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας μας, καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν μαθητῶν Σας ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας Σας, ἐκφράζει ὑμῖν μετὰ πληρεστάτης χαρᾶς τοὺς ἐπαίνους τῆς, (εὐχομένη ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τοιούτου λαχόντος δημοδιδασκάλου εἰς τὸν δῆμον μας) πεποιθυῖα ὅτι ἡ αὐτὴ θέλει ὑπάρξει εἰς τὸ μέλλον διαγωγῆ Σας.

Ἡ ἐφορευτικὴ τοῦ δημοτ. σχολείου Παμίσου ἐπιτροπὴ
Ἐν Νησίῳ τὴν 11 Αὐγούστου 1855.

Ὁ Δήμαρχος
Α. Κυριακός.

Κ. Πατρίκης ἱερεὺς Γ. Βρετὸς Θ. Οἰκονομάκης.

Ἡ ἐξεταστικὴ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ἐπιτροπὴ.

Πρὸς τὸν Δημοδιδάσκαλον Κύριον Ἰωάννην Λαουτάρην.

» Θεωροῦσα ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς κόπους, οὓς κατεβάλατε διὰ τὴν πρόοδον τῆς νεολαίας τοῦ Δήμου μας, καὶ τὸν ἀοκνον ζῆλον, ὄνπερ ἐδείξατε περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ διδασκαλικοῦ σας καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, σὺν τούτοις δὲ καὶ τὰς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μεγάλας προόδους σας, ἀπονέμει ὑμῖν τοὺς ἐπαίνους τῆς καὶ ἐκφράζει τὴν ἑαυτῆς καὶ τὴν τῶν γονέων τῆς νεολαίας εὐαρέσκειαν, πεποιθυῖα ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλετε δεῖξει τὸν αὐτὸν ζῆλον, καὶ παρέξει ἀναλόγους προόδους τῶν προσδοκιῶν τῆς.

Ἐν Νησίῳ τὴν 11 Αὐγούστου 1855.

Τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ δήμαρχος Α. Κυριακός.

Π. Καλαμαριώτης, —Κ. Νικολάου, —Κ. Πατρίκης ἱερεὺς, —
Γ. Ποτηρόπουλος, —Π. Θεοδωρόπουλος.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σπάρτης.

Ἐπεραιώθησαν κατ' αὐτὰς καὶ τοῦ ἐν Σπάρτῃ δημοτικοῦ σχολείου αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον μέρος ὁ σχολάρχης τοῦ ὧδε ἑλληνικοῦ σχολείου μετὰ τινων διδασκάλων τοῦ αὐτοῦ σχολείου, ἐκρίθησαν ἄξιοι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον 34 μαθηταί. Ὁ καρπὸς οὗτος, προελθὼν ἀφ' ἐνὸς μετὰ αὐστηρὰν ἐξέτασιν τῶν μελλόντων νὰ δεχθῶσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον τοὺς ἀπολυομένους μαθητάς, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτῶντων εἰς τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν σχολεῖον κατ' ἀναλογίαν ἄλλων, ἔφερον εἰς ἐκπλήξιν πάντας τοὺς εἰς τὰς ἐξετάσεις παρευρεθέντας καὶ τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις καὶ τὸν δίκαιον ἐπαινον ἀπένευμεν εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ σχολεῖον δημοδιδάσκαλον Κ. Γεώργιον Τερζάκη καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐσύστησεν αὐτὸν δεόντως. Ὁ Κ. Τερζάκης διὰ τῆς φιλοπονίας του, τῆς ὀρθῆς καὶ ἐσκεμμένης διδασκαλίας, τῆς ἰκανότητος καὶ πολυχρονίου πείρας, οὐχὶ μόνον ἐν Σπάρτῃ, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ ὅπου ὑπῆρέτησεν, εὐαρεστήσας ἔσχε τὰς εὐλογίας πάντων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἶναι κατατεταγμένος εἰς τοὺς δοκιμωτέρους τῶν δημοδιδασκάλων.

Λογίδριον ἐκφωνηθὲν πρὸς τινος μαθητοῦ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἰλυπίας τῆ 23 Μαΐου 1855, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας κύριος Π. Μοναστηριώτης ἐπεσκέφθη τὸ σχολεῖον τοῦτο.

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Σήμερον ἡ μὲν καρδία ἡμῶν πάλλει, σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλεται, ἡ δὲ ψυχὴ μεγάλῳ εὐραίνεται, βλέποντες ἐπισκεπτόμενον ἡμᾶς τὸν εὐκλεῆ Νομάρχην Ἀρκαδίας, τὸν ἔμμουσον ἐφορον τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸν προστάτην τῆς τάξεως καὶ εὐημερίας τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας τοῦ φιλομαθοῦς ἔθνους ἡμῶν. Ὡς λαμπρὸν θέαμα εἰς ἡμᾶς, καὶ εὐάρεστος τιμὴ!! Ὡς ἀξιόθύμαστος πρόνοια πρὸς ἡμᾶς! τὴν ὁποίαν ἡ περικλεῆς Κυβέρνησις δεικνύει εἰς ἡμᾶς, συστήσασα πανταχοῦ σχολεῖα, καὶ καταγινόμενα μὲ ἐνθεον ζῆλον, καὶ διὰ μυρίων πατρικῶν θυσιῶν καὶ προσπαθειῶν, ὡς γενικὸς πατήρ, ἵνα ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων σχηματίσῃ τοὺς ἑλληνοπέδας χρηστοὺς καὶ

ἐναρέτους ὑπηκόους, ἀξίους διαδόχους τοῦ πολυάβλου ἔθνους ἡμῶν, καὶ ἐξισώσῃ, προϊόντος τοῦ χρόνου, τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν διὰ τοῦ θείου μέσου τῆς παιδείας μὲ τοὺς πανολβίους προγόνους ἡμῶν Ἑλληνας, τοὺς Σωκράτους, τοὺς Πλάτωνας, τοὺς Λεωνίδας, τοὺς Θεμιστοκλεῖς, τοὺς Περικλεῖς, τοὺς Ἐπαμινώνδας κ.λ.π. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ὡς πόσοι προγενέστεροι ἡμῶν ἤρχοντο νὰ γεννηθῶσιν εἰς ταύτην τὴν εὐάρεστον ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ πάντα συνεργοῦσιν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν ἡμῶν!! Ὡς πόσον ἠδυνόμεθα καὶ ἀγαλλόμεθα ἀκούοντες ἐνδελεχῶς τοὺς γενήτορας ἡμῶν εὐδαιμονίζοντας ἡμᾶς, γεννηθέντας ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν! Διὸ ζωογονούμενοι μὲ τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας, ἀνατρεφόμενοι μὲ τὸν ἠθικὸν ὑπογραμμὸν, καὶ ἐκπαιδευόμενοι συστηματικῶς διὰ τῆς διηγεκοῦς ἐπαγρυπνήσεως τῆς μουσηγέτιδος Κυβερνήσεως ἡμῶν, οὐχὶ μόνον καταγινόμεθα προθύμως καὶ ἐπιμελῶς εἰς τὰ παρὰ τοῦ διδασκάλου ἡμῶν Κ. Ι. Σταγοπούλου ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ ζήλῳ διδασκόμενα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ὑψίστον καὶ πάνδωρον Θεὸν ἀναπέμπομεν ἐνδελεχῶς καὶ ἐνδομύχως εὐχαρηστήριον ὕμνον μετὰ δακρύων εὐγνωμοσύνης, καὶ μεγίστης κατανύξεως τῆς τρυφερᾶς καρδίας ἡμῶν, εὐδοκῆσαντα νὰ γεννηθῶμεν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἑλλάδος, παρακαλοῦντες, ἐνθέρμως αὐτὸν τὸν ζωοδότην τοῦ παντός, ὅπως διατηρήσῃ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ τὸν περιδοξὸν Βασιλεῖα ἡμῶν Ὀθωνα μετὰ τῆς ἐρασιμωτάτης Βασιλίσσης ἡμῶν Ἀμαλίας, οἵτινες συζῶντες ὡς ζεύγος ἱερὸν, νὰ εὐδαιμονῶσι πρὸς ἀρωγὴν, παγίωσιν καὶ κλέος τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἑλλάδος, ὥστε τὸ ἔθνος ἡμῶν, τῆ ἀκηράτῳ ἀρωγῇ αὐτῶν, ἀνθήσῃ καὶ ἀκμάσῃ, ὡς πάλαι ἐπὶ τῶν χρυσοῦν αἰώνων, μορφουμένων τῶν ὑπηκόων νηπιόθεν διὰ τῆς παιδείας χρηστῶν καὶ ἐναρέτων, χρησίμων εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πιστῶν εἰς τὸν θεοφρούρητον Ἑλληνικὸν θρόνον. Ἐνώτισον πάνδωρε Θεέ, Κύριε τῶν ὄλων, τὴν δέησιν ἡμῶν, τὴν ἐξερχομένην ἐκ τῶν ἀπαλῶν σπλάχνων ἡμῶν, καὶ παγίωσον τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον πρὸς ἀρωγὴν καὶ κλέος τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἑλλάδος, τῆς πάλαι μητρὸς ἡρώων τε καὶ θεῶν, τῆς ῥίζης τῶν Μουσῶν, καὶ τῆς τροφοῦ τῶν σοφῶν. Ἀμήν!

Ζήτη ὁ Σ. Βασιλεὺς ἡμῶν Ὀθων, μετὰ τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν Ἀμαλίας, ζήτη ἅπαντα ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν, ζήτη ὁ Κ. Νομάρχης Ἀρκαδίας.

— Ὁ ἐκ τῆς εὐαγούς Μονῆς τοῦ μεγάλου Σπηλαίου Ἱεροσολογιώτατος Κύριος Συνέσιος Γεωργιάδης, ἀνὴρ εὐπαιδευτος καὶ ἀγαθός, διδάξας μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἀνδρου, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά, τοῦ Ναυπλίου κτλ. διωρίσθη ἤδη παρὰ τοῦ ἐκτιμῶντος κατ' ἀξίαν τὰ πρόσωπα Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱεροκήρυξ τοῦ νομοῦ Λακωνίας. Ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη τῆς Β. Κυβερνήσεως ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐκτιμηθῆ δεόντως ὑπὸ τοῦ Ἱεροκήρυκος Κ. Συνεσίου διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος.

Εἰδοποιήσεις.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κ. Περ. Κωνσταντινίδου ἰδιοσυντήρητον σχολεῖον μετετέθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆ ὁδῷ Ἐρμού οἰκίαν τοῦ Κ. Ἀντρ. Πετράκη ὑπ' ἀριθ. 77 κειμένην πλησίον τῆς Καπνικαρέας. Ἡ οἰκία αὕτη οὐσα εὐρύχωρος, καὶ ἔχουσα αὐλὴν ἐκτεταμένην, καὶ κρήνην, εἶναι καταλληλοτάτη διὰ σχολεῖον. Ἐγένετο ἤδη ἐναρξίς τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν δὴν δὲ προσεχῆ δευτέραν ἤδη Σεπτεμβρίου ἀρχονται αἱ παραδόσεις ὄλων τῶν μαθημάτων. Ὁ εἰρημένος Π. Κωνσταντινίδης δέχεται κατὰ τὴν ἀγγελίαν αὐτοῦ καὶ τροφίμους μαθητάς ὑποσχόμενος ὅτι θέλει διατρέφει καὶ περιποιεῖται αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ τέκνα. Ὅσοι λοιπὸν τῶν γονέων ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγράψωσι τοῦ υἱοῦ των, ἢ ὡς τροφίμους, ἢ ὡς ἐξωτερικοὺς, εἰδοποιουνταὶ νὰ τοὺς ἐμφανίζωσιν ἀπὸ τῆς 8ης ἐωθινῆς ὥρας, μέχρι τῆς 12ης.

Σ. Σ. Τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον τοῦ Κ. Περ. Κωνσταντινίδου, ἐνεκὰ τῶν ὧν ἐτησίως ἐκ πολλῶν ἤδη ἐτῶν παράγει καρπῶν, ἀπέκτησε δικαίως τὴν ὑπόληψιν τῶν γονέων, εἰς αὐτὸ, κατὰ προτίμησιν, καταταττόντων τὰ χρῆζοντα προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως τέκνα αὐτῶν.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
(Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 274).